

tolben kan godtgjøres Handelen i Landet for, hvad der er bestemt til Landets Forbrug, idet jeg troer — jeg kan muligviis feile —, at det ikke kan ansees som en Betingelse, at disse Forbrugsgjenstande ogsaa skulde være indførte directe fra andre Verdensdele, for at kunne opnaae denne Godtgjørelse. Ved denne Sag er der for mig ingen Anledning til at antyde Andet end dette, som jeg anser for et overordentlig væsentligt Punkt til at sikke Landet sin Omfattning af Forbrugsgjenstande paa samme Maade, ved at tilveiebringe en Lighed i Bestatningen for de Dele af Monarchiet, der ligge sønden for Eunds og Beltlinien med de Dele, der ligge norden derfor, idet Forholdet, saaledes som det nu bestaaer, er anderledes med Hensyn til de Producter, der indføres sønden for Linien, end med Hensyn til de Producter, der indføres norden for samme.

Ne: En saadan Lighed i Toldbestatningen mellem de Dele af Monarchiet, der ligge sønden og norden for Toldlinien, kunde jeg ogsaa ønske indført, og det forekommer mig, det er det eneste rigtige Princip, man i den Retning kan statuere, hvorfor jeg haaber, at Lovforslaget, som den ærede fste Taler antydede, maa blive en Begyndelse til at komme nærmere ind paa denne Vej; men derfor kan jeg heller ikke være enig med den næstsidste ærede Taler (Kayser) deri, at der ved denne Lov slaaes et rigtigt Princip fast. Det Princip, der endnu fastsættes ved denne Lov, er et Begunstigelsesprincip (Stemmer: Nei), jo, og det pleier altid at staae i Strid med de Principer for Handelen, som den ærede Taler sædvanligviis fører Ordet for. Det er et Begunstigelsesprincip; man vil begunstige Handelen i visse Retninger, uden at dog Handelslovgivningen nogenstunde har været istand til at paapege en bestemt rigtig og nyttig Handelsvej; det kan den aldrig gjøre, det er kun Handelen selv, der kan gjøre det. Jeg anser det i det Hele taget for en aldeles falsk Theorie, og det bliver i Almindelighed i Praxis selv af Lovgivningen meget urigtigt for tolfet, naar man vil antyde, hvor den egentlige directe Handel skal være, at den nødvendigviis skal skee derved, at Varerne til enhver Tid tages derfra, hvor de produceres. Det

er ikke altid den directe Forsyning, den Forsyning, som tilveiebringes ved at forskrive Varer fra Productionsstedet, der er den billigste. Det er tværtimod meget ofte Tilfældet — og det vide de Herrer meget godt, der bestæftige sig med Handelen — med vore egne Producter, at de paa de fremmede Forbrugsmarkeder kunne kjøbes billigere end her hjemme hos os, og det er navnlig Tilfældet med Hensyn til den betydeligste af alle vore Handelsgrene nemlig Kornhandelen, at man selv fra England eller andre Steder har forskrevet Kornvare og ladet dem gaae tilbage f. Ex. til Frankrig og andre Lande, hvor de først have været førte hen. Man kan altsaa aldrig med fuldkommen Sikkerhed sige, hvor den egentlige Handelsvej, som man vil søge at begunstige, findes. Det er desuden for den mindre Handlende, som ikke bestæftiger sig med store Foretagender, af meget stor Nytte, at have Mellemstationer i Handelen og især i Danmark, hvor Handelen er saa udparcellert, savne de fleste mindre Handlende Mellemstationer paa de engelske, hollandske og hamburgske Markeder i Forbindelse med Hovedstadsens Marked, det Sidste dog kun for en ringe Deel. Jeg kan derfor ikke skønne, at det i sig selv skulde være rigtigt at vilse i enge Handelen i en bestemt Retning, hvorved man søger at udelukke den fra Vareforsyning paa saadanne Markeder, der kunde levere de Varer, hvis Indførsel man her vil begunstige, naar de komme fra transatlantiske Havne, billigere end ellers vilde kunne skee, ved det, der kaldes directe Handel. Desuden maa det ikke tabes af Sigte, at de Steder, der ligge nordensfor Drefunds-Toldlinien, navnlig med Hensyn til de Forbrugsartikler, som ikke ere ubetydelige, der hentes fra Østersøen, ikke faae nogen Remission af Drefundstolden; altsaa i dette Tilfælde er der en aabenbar Ulighed tilstede. Jeg troer, som sagt, at det ikke er et rigtigt, men forfæstligt Princip, hvorfra man er gaaet ud, men at man maaftoe ad den Vej kan komme ind paa en heldigere Beslutning og paa en Bane, hvorved Drefundstolden kan komme til at spille en mindre trykkende Rolle i den indenlandske Skibsart og Forsyning, og forsaavidt kan Forslaget vistnok være at tiltræde. Jeg vil endnu